

Jebron Liturgie

Vrijdag 3 april om 20 uur in De Werfkapel.

DIENST VAN GOEDE VRIJDAG

INVALSHOEK VAN DEZE VIERING:

AANWEZIG ZIJN EN BLIJVEN BIJ MENSEN EN VOLKEREN DIE GEVANGEN ZIJN (LETTERLIJK EN FIGUURLIJK).

Geef ons een eerlijk nieuw gehoor, leg ons die oude woorden dan weer voor zodat wij mogen horen...

1. Johannes 13, 21-30

Na de voetwassing wordt de geest van Jezus in verwarring gebracht en hij zegt: amen, amen, ik zeg u dat één van jullie mij zal verraden.

De leerlingen keken elkaar in vertwijfeling aan omdat ze niet wisten over wie hij dit zei.

De leerling met wie Jezus uiterst solidair was, vroeg op vraag van Petrus: wie is het?

Hierop antwoordde Jezus: diegene is het voor wie ik het stukje brood zal indopen en aan hem geven.

Dan doopt hij het brokje in, neemt het en geeft het aan Judas Iskariot.

En ná dat stukje brood, zegt Jezus tot Judas:

wat je wil doen, doe het snel!

Dan neemt Judas het stukje brood en gaat meteen naar buiten.

Toen werd het donker en de nacht begon.

2. Lied: De nacht is diep (Liedboek p. 1)

3. Woord van welkom

Toen werd het donker. We kennen dat als natuurfenomeen en dan spreken we van de donkere dagen rond Kerstmis, hier gaat het over een heel ander soort donker, het donker van onze gemoedsgesteldheid, van onze gedachten en verwachtingen: het wordt te zwaar, we zien het niet meer zitten.

Gelukkig hebben wij voor dergelijke situaties het boek waarrond we samenkomen en vooral het gegeven dat we SAMEN komen met dat boek op de achtergrond. Een bijbel die tegelijk zalvend, troostend voor velen een veilig gevoel schept, maar die bijbel is evenzeer een politiek pamflet, een oproep tot actie. Tussen die twee een evenwicht vinden is niet altijd eenvoudig,

Han Fortmann schreef in 'Oosterse Renaissance' over de Yogi, de yogaleraar en de Commissaris. Aan de ene kant is daar de oosterse yogi die zich in de marge van de geschiedenis uit de wereld terugtrekt in meditatie. Aan de andere kant zien we de communistische volkscommissaris, die vanuit zijn edelste idealisme de individuele mens opoffert aan het zo gezegde collectief heil. Beide verkommeren in hun bekrompenheid en

eigenlijk zouden beide grondhoudingen, om te bloeien, voortdurend moeten samengaan: mystiek én verzet, spiritualiteit én politiek. Ze kunnen niet uiteen gehaald worden.

Vanuit die houding komen we ook elk jaar in de Goede Week samen:

- Witte Donderdag als dag van gemeenschap en verbondenheid rond tafel
- afgebroken door verraad en donkerte en dood op Goede Vrijdag
- om af te sluiten met het niet te doven licht van Pasen.

Laten dan de Ene onder ons zijn als Vader/Moeder bij de tafel van verbondenheid, als Zoon die tot het uiterste is gegaan op Goede Vrijdag en als Geest die ons toch weer wakker roept uit de gevangenschap en de nacht.

4. GEVANGEN – What is in a name?

Gevangen zijn kan vele vormen aannemen.

Achter dikke muren en tralies voor de ramen om te straffen en te vergelden en om de maatschappij te beschermen.

Hier wordt de mens beroofd van zijn vrijheid en dreigt de samenleving gemakshalve te vergeten dat de gevangene ook een mens en een medemens is.

Achter onzichtbare tralies van ideologische verblindings voor het leed dat anderen overkomt.

Achter muren van haat tegenover de ander die 'anders' is: zwart-wit

moslim-christen-jood

religieus- niet religieus

hetero-homo-bi- enzovoort.

In veel van deze gevallen wordt de bevrijdende vrijheid vogelvrij verklaard.

Achter even onzichtbare muren van onmacht en wanhoop soms zitten vele mensen vaak in een mentale en psychische gevangenis. Soms is onbegrip en zelfs discriminatie hun deel.

Al deze muren vragen om afgebroken te worden

5. Lied: Breek die muren af. (Liedboek p. 46)

6. Getuigenis van Herman Van Holsbeeck (gepensioneerd gevangenisbezoeker)

Toen ik 30 jaar geleden mijn eerste stappen zette in een gevangenis als aalmoezenier, werd ik de eerste dag bij de directeur verwacht voor een verwelkoming. Het werd een kort onderhoud, maar het is me altijd bij gebleven.

Hij zei het volgende: "ik weet wat je hier komt doen: je komt de gevangenen bevrijden. Zo staat het overigens in jouw bijbel. Ge moogt dat niet letterlijk nemen, maar ge moet het wel doen!

Opsluiting, van vrijheid beroven, dat is de straf.

Maar het is belangrijk dat de gedetineerde medemens, zich zo vrij mogelijk kan voelen, in zijn handelen en in zijn denken, om te kunnen boeten.

Hij gebruikte letterlijk het woord 'boeten'. Het compenseren van een begane fout.

Werken aan herstel bij zichzelf en ook naar anderen toe, om zo te kunnen groeien".

Gedetineerden zijn een kwetsbare groep in de samenleving.

Bij de publieke opinie en in de huidige tijdsgeest kijkt men daar anders tegenaan. Buikgevoel primeert

Ik hoor ook altijd maar spreken over criminelen. Alsof elke gedetineerde een rasechte crimineel zou zijn. Een misdadiger van het ergste soort.

Ook de starheid bij politici in verband met het probleem van de overbevolking en de grondslapers! En hoe rechtser hoe harder.

MR en N-VA/Vlaamse Belang zeggen neen tegen strafkorting. En de rest laat ook maar begaan.

Ze hebben blijkbaar nog nooit gehoord van 'detentieschade' en het is 'wetenschappelijk' bewezen dat lange straffen absoluut geen oplossing bieden. Niet voor de gedetineerde en ook niet voor de veiligheid binnen de samenleving.

De fysische en psychische integriteit is vaak aangetast door langdurige opsluiting

Ook de realiteit, dat er in het Belgische systeem van strafuitvoering geen duidelijke einddatum geprikt wordt, dat veroorzaakt een uitzichtloosheid die deprimerend is.

Voor alle duidelijkheid: een kleine groep, noem ze psychopaten, laten we hier buiten beschouwing.

Er wordt altijd zwaar gefocust op de gepleegde feiten en veel te weinig op de mens achter die feiten. Een mens valt nooit samen met zijn of haar fouten.

Het gevangenisstelsel met megalomane instellingen biedt geen perspectief, om een helend traject af te leggen in de detentietijd.

Een gedetineerde moet terug in de spiegel kunnen kijken, vooraleer er echt sprake kan zijn herstel. Herstel voor zichzelf en de slachtofferomgeving.

Ik heb veel lijden meebeleefd bij gedetineerden, ook vaak vanuit het schuldbesef in wat men slachtoffers heeft aangedaan.

Er wordt vaak gezegd: voor de slachtoffers is de uitzichtloosheid een leven lang.

Dat is zeker waar, maar ik heb uit mijn vele contacten geleerd dat een mens die een bv. een levensdelict heeft gepleegd, daar ook een leven lang mee moet leven! De nachtmerries zijn legio. En zelfs de dood is nooit ver weg.

Ik vertel enkele verhalen die ik zelf heb meegemaakt:

Een man van 40 jaar kon na 17 jaar detentie werken aan zijn terugkeer naar de maatschappij. Zo een lange tijd achter de muren vreet aan een mens. Hij was onzeker en bang.

De laatste jaren had hij met volle moed aan herstel gewerkt: bij zichzelf en naar zijn kinderen toe en hun moeder.

De nacht voor zijn vrijlating is hij in zijn cel plotseling overleden. Het was een schok.

Was het hem te sterk, of waren er andere oorzaken? Het is ons niet bekendgemaakt.
Een man van 32 werd 's ochtend dood aangetroffen in zijn cel. Hij bleek gestorven te zijn aan een hartafwijking.
Zou dit ook buiten de gevangenis tot een vroege dood hebben geleid? Had de dood van de jonge man voorkomen kunnen worden?
Het leidde tot veel frustratie bij de medegevangenen.
Een oudere man voelde zich een paar weken verzwakken en onwel. Hij vroeg om naar het ziekenhuis te worden overgebracht voor onderzoek en eventuele behandeling.
De organisatie en het systeem heeft een aantal dagen nodig om die beslissing te kunnen nemen.
Toen hij uiteindelijk toch naar het ziekenhuis kon, is hij daar na een paar dagen overleden.
Toen had ik heel sterk de overtuiging en het gevoel: "als een organisatie, vaak met alle complexiteit van dien, de overhand heeft op de mens, dan loopt het fout!"
Ik heb in twee gevangnissen gewerkt met een verschillend regime, de ene gevangenis was een arresthuis en de andere strafhuis.
Uit mijn tijd in het arresthuis herinner ik mij diverse zelfdodingen. Vaak zelfs de eerste dagen of weken van de opsluiting.
Toen verschillende keren meegemaakt dat mensen onterecht werden opgesloten na valse beschuldigingen. Afrekeningen in het familiale milieu. Het waren de nadagen van Dutroux.
De vernedering en het onrecht woog zwaar.
Het waren de psychisch gestorvenen in de cel. En zij die niet tot zelfdoding overgingen waren menselijk kapot.
Ik herinner ze mij als onmenselijke situaties met grote vereenzaming.
Nadien mocht ik in een strafhuis, een open regime ontdekken met een gunstig en humaan klimaat. Dat schiep mogelijkheden op een menselijk leven, afgestemd op re-integratie en mogelijk herstel.
Een humaan beleid werpt duidelijk zijn vruchten af.
Ik heb in Leuven Centraal maar van één geval van suïcide geweten, in een termijn van negen jaar. In vergelijking met wat ik van elders hoor, is dit absoluut weinig. En dit heeft in alle bescheidenheid, volgens mij te maken met het humane klimaat.
In de gesprekken is het er wel heel vaak over gegaan.
Over de zwaarte en de pijn om met de gepleegde feiten te leven.
Over de plannen om uit het leven te stappen, omdat het lijden als ondraaglijk ervaren werd.

Ik heb mogen ervaren dat vertrouwen en respect sleutelbegrippen zijn die kunnen leiden naar een beetje hoop en zicht op toch nog een toekomst.
Van Goede Vrijdag naar Pasen, opstanding, hoop en vergeving.

7. Open de Schriften (Liedboek p. 47)

8. Fragmenten uit het lijdensverhaal van Jezus volgens Markus en Johannes.

Nadat ze het Paasmaal hebben gegeten gaan Jezus en de leerlingen naar een stukje grond met de naam Getsemanee. Hij zegt tot zijn leerlingen: zit hier neer totdat ik heb gebeden!

Hij neemt Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee, en begint angstig te worden.
Hij zegt tot hen: mijn ziel is diepbedroefd, ten dode toe en vraagt aan deze drie: blijft hier en waak met mij!
Maar ze vallen alle drie in slaap en laten Jezus in zijn angsten alleen.
Dak komt Judas aan, een van de twaalf, en met hem een schare met zwaarden en stokken, gestuurd door de tempeloversten, de schriftgeleerden en de oudsten.
Nadat Judas Jezus als teken een kus heeft gegeven grijpen ze hem vast.
Ze nemen Jezus mee naar de heiligdomsoverste, die met de oudsten en de schriftgeleerden samen komen in het sanhedrin. Op basis van valse getuigenissen veroordelen ze hem ter dood.

Tijdens dat gebeuren heeft Petrus tot driemaal toe Jezus verloochend en gezegd: ik ken die mens niet.

Nadien brengen ze hem weg en dragen hem over aan Pilatus, de Romeinse landvoogd. Ook hier blijft Jezus zwijgen.

De leidende groepen van de Judeeërs stoken de massa op en zij blijven schreeuwen: kruisig hem!

Maar Pilatus heeft tot hen gezegd: welk kwaad heeft hij gedaan? Zij schreeuwen overluide: kruisig hem!

Pilatus geeft toe en hij laat Jezus geselen en geeft hij over om gekruisigd te worden.

Nadat de Romeinse soldaten hem hebben bespot en zetten hem een doornen kroon op het hoofd. Daarna voeren ze hem naar buiten om hem te kruisigen.

Ze brengen hem op de plaats 'Golgota'; vertaald is dat 'schedelplaats'.

Dan kruisigen ze hem en verdelen zijn kleren, werpen daarover een lot.

Als het zesde uur aanbreekt, geschiedt er duisternis over heel het land tot aan het negende uur. In dat negende uur schreeuwt Jezus met grote stem: Eloï, Eloï, lama sabachthani?

Vertaald is dat: mijn God, mijn God, waartoe hebt ge mij verlaten?

Maar dan laat Jezus een grote schreeuw en blaast de geestesadem uit.

Het voorhangsel van de tempel scheurt in tweeën, van boven tot beneden.

En als de Romeinse honderdman die tegenover staat, ziet dat hij zó de geestesadem uitblaast, zegt hij: waarlijk, deze mens moet wel een zoon van God geweest zijn!

9. Moment van stilte

10. Lied: Stem als een zee van mensen (Liedboek p. 27)

11. Woorden voor Goede Vrijdag 2026: bij PSALM 88

7 fragmenten – 7 deeltjes uit Psalm 88 (Jos Van Pelt) – 7 strofen van het lied 'Hoever te gaan' (Liedboek p. 43) en 7 kaarsjes worden aangestoken en bij het kruis geplaatst

We staan nu in zeven stukjes stil bij de woorden van de titel van het boek van Niko Kazantzakis: **CHRISTUS WORDT WEER GEKRUISIGD.**

We lezen hierbij PSALM 88, de meest pijnlijke psalm van het hele psalmboek. Zoals vele psalmen is hier een lijdende en wanhopige mens aan het woord. Maar hierbij mogen we niet vergeten dat het ook in deze psalm gaat over "één mens, die staat voor alle". Deze psalm is dan ook het gebed van het hele volk.

De tussentitels dragen als titel 'Cijfers zijn meer dan cijfers'.

Telkens gaat het om een persoon: een moeder, een vader, een kind, een broer of zus, een tante of oom, neef of nicht, een buur, een vriend.

Laten we dat zeker voor ogen houden bij het horen van al die getallen.

(1) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor het Palestijnse volk dat in de berichtgeving de ware aard van zijn tragedie vaak niet verwoord hoort.

Uit een tekst van Isaac Munther, predikant in de Lutherse kerk van Ramallah en de directeur van het Bethlehem Institute for Peace and Justice, die hij schreef naar aanleiding van het bezoek dat hij kreeg van de Nederlandse Protestantse Kerk en waar hij uit hun verslag over het bezoek volgende reactie verwoordt.

Het probleem waarop ik de vinger leg, is natuurlijk niet het verlangen naar vrede, dat deel ik. Het probleem zit erin dat de kerkelijke leiders zichzelf presenteren als meelevend en pastoraal, terwijl zij weigeren de werkelijkheid te benoemen en weigeren partij te kiezen voor de slachtoffers. Ze verkeren permanent in de modus van luisteren, dialoog en ontmoeting, en komen niet op een punt waar luisteren leidt tot het concreet benoemen van de werkelijkheid. Maar luisteren in Bijbelse zin is nooit passief. Luisteren in de Schrift impliceert de bereidheid om consequenties te accepteren van wat je gehoord hebt. Het Evangelie roept de kerk niet op om neutraal te zijn of controversie te vermijden. Het roept de kerk op om waarachtig te zijn. Het roept de kerk op om profetisch te zijn. Het roept de kerk op om te staan waar Christus staat: bij de gekruisigden. Die vertegenwoordigers van de Protestantse Kerk Nederland heeft genocide in Gaza niet benoemd, ondanks het overweldigende bewijs en de groeiende consensus onder juristen, mensenrechteninstellingen en genocide wetenschappers; zij heeft apartheid niet benoemd, ondanks decennia van documentatie en de duidelijke conclusies van grote mensenrechtenorganisaties. Zij blijft spreken in de veilige taal van "conflict", "complexiteit" en "pijn aan beide kanten", terwijl Gaza wordt vernietigd en Palestijnen worden uitgewist. En dat geldt natuurlijk niet enkel voor de Nederlandse Protestantse Kerk.

Uit psalm 88/deel 1

Leven, dat is voor mij huilen, dag en nacht.

Geboren zijn is mijn ongeluk,

Zie mij toch! Hoor mij toch!

Ik sta aan de rand van mijn afgrond.

Men praat over mij als verleden tijd,

uitgeteld en zonder betekenis,

afgevoerd naar het massagraf,

met de roemloos gesneuvelden

die geen gedachtenis waardig zijn,

ja, die zelfs ... niet ooit een schepsel waren.

Lied: Hoever te gaan: strofe 1

(2) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor de gewonden en doden uit de verschillende conflicten tussen naties.

Nooit sinds WO II waren er zoveel oorlogen tussen naties en etnische groepen.

2025 was met, maar wat is een cijfer, 240,000 doden het dodelijkste jaar ooit (sinds de genocide van 1993 in Rwanda). Gaza, Oekraïne, Soedan, Myanmar en Congo zijn de niet te benijden regio's waar de meeste doden vielen. Gaza op zich heeft inmiddels meer dan 235,000 doden en gewonden. In Libanon komen in één week tijd tot 850 mensen om, 5 per uur...

Uit psalm 88/deel 2

Totale ondergang wacht mij, zwartste duisternis.

Verdoemd ben ik in mijn wezen, vermorzeld,

een oceaan gaat over mij heen. Zo is het met mij gesteld!

'Vrienden' veinzen: "nooit heb ik hem gekend!"

Gruwel ben ik in hun ogen.

Ik zit vast, geen ontkomen.

Mijn ondergang bewenen is al wat ik kan.

Lied: Hoever te gaan: strofe 3

(3) Cijfers zijn meer dan cijfers

Conflicten maken niet enkel doden en gewonden maar ook vluchtelingen.

Voor alle mensen op de vlucht voor gevechten, armoede en klimaatgeweld, van overstromingen tot droogtes.

Meer dan 125 miljoen mensen zijn op de vlucht - dat is 10 keer de bevolking van België- , 50 miljoen lieten hun land achter maar 75 miljoen worden ook opgevangen binnen hun eigen grenzen, meestal landen met lage of hoogstens midden inkomens.

Wereldwijd hebben in 2025 ruim 305 miljoen mensen dringend humanitaire bijstand nodig door conflicten, klimaatrampen en voedselonzekeerheid. Tegen 2050 worden 150 tot 200 miljoen klimaatvluchtelingen verwacht.

Uit psalm 88/deel 3

Leven, dat is voor mij huilen, dag en nacht.

Iemand die komt en mij verlost!

Dat is mijn enige hunker.

Is er nog een wonder mogelijk voor wie dood is?

Kan er één opstaan uit de doden?

Hebben zij nog betekenis? Antwoord mij!

Lied: Hoever te gaan: strofe 4

(4) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor alle vermoorde vrouwen.

Femicide, of vrouwenmoord: een woord dat tot voor kort nog niet tot mijn actieve woordenschat hoorde en dat inmiddels dagelijks de media haalt en staat voor het opzettelijk doden van vrouwen of meisjes omdat ze vrouw zijn.

In België werden in 2025 23 vrouwen gedood in intra familiaal geweld. Meer dan 200 meldingen zijn er per dag.

Wereldwijd worden 50,000 vrouwen per jaar vermoord. Meer dan 135 per dag. 5 per uur

Uit psalm 88/deel 4

ik ga ten onder aan angst.

Schuld en angst overspoelen mij.

Op vrienden en kameraden doe ik geen beroep,

ik kan het niet meer.

Ieder die ik ken is voor mij onbereikbaar, verduisterd.

Geboren zijn is mijn ongeluk.

Ik sta gebogen over de afgrond van mijn graf.

Lied: Hoever te gaan: strofe 5

(5) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor alle vermoorde mensen.

Veel moorden zijn gerelateerd aan bendegeweld, georganiseerde misdaad en drugshandel maar evenzeer zijn journalisten, milieuactivisten of sociaal en maatschappelijk geëngageerden het doelwit. Wereldwijd werden 450,000 mensen vermoord, in België waar die criminaliteitscijfers als eerder laag worden beschouwd worden toch nog 100 tot 150 mensen jaarlijks vermoord.

Bijna 150 journalisten werden vorig jaar vermoord, het overgrote deel in Gaza, 200 milieuactivisten, vooral in Latijns-Amerika en de Filipijnen.

Uit psalm 88/deel 5

Kan jouw mededogen, ENE EN BEWOGEN NABIJE, doordringen tot in mijn graf

Bestaat jouw trouw het mijn bederf te achterhalen

Is mijn dood transparant voor jouw licht?

Is het onomkeerbare vergeten genaakbaar voor jouw erbarmen?

Ik bid tot jou met mijn vragen, mijn hunker, angst en schuld,

laat toch mij opnieuw geboren zijn,

geef mij een nieuwe kans, en trek mij, lok mij, naar jou toe

weg van de rand van mijn afgrondelijk graf.

Lied: Hoever te gaan: strofe 6

(6) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor de gevangenen waar Herman al bij stilstond en die we toch ook in onze voorbeden willen aanwezig brengen, zelfs na de twee voorgaande voorbeden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft België al meerdere malen veroordeeld voor de onmenselijke en vernederende behandeling van gevangenen als gevolg van de overbevolking. In de Belgische gevangenissen zitten vandaag 13.397 personen, terwijl er officieel plaats is voor 10.795 gedetineerden. Dat komt neer op een overbevolking van 24 procent. Eind 2025 werd een ongezien aantal van bijna 500 tot 600 gedetineerden gemeld die op een matras op de grond slapen bij gebrek aan een bed. Er zijn grote zorgen over de geestelijke gezondheid van gedetineerden. De leefsituatie wordt omschreven als ongezond. Problemen met ongedierte, schimmel, ventilatie en gebrekkig sanitair zijn terugkerende thema's in rapporten.

Uit psalm 88/deel 6

Waarom word ik verstoten?

Waarom leef ik onbetekenend, ondermaats?

Mistroostig vanaf mijn jeugd,
aangetast door, en verleid tot de dood;
ik onderga dit als een verschrikking,
wankelmoedig: niets heeft nog zin.

Schuldgevoel overrompelt mij,

Lied: Hoever te gaan: strofe 7

(7) Cijfers zijn meer dan cijfers

Voor alle mensen die gevangen zitten in hun mentale gevangenis.

Voor wie de weg naar delen met vrienden onbegaanbaar lijkt en die de stap naar hulp niet durven of kunnen zetten of voor wie de wachtlijsten te lang zijn in hun hoge nood.

Bijna duizend personen komen in Vlaanderen jaarlijks om door zelfdoding – drie vierde van hen zijn mannen.

De wachttijden voor een opname in een psychiatrisch ziekenhuis bedragen vaak drie tot zes maanden. Jongeren en kinderen wachten vaak nog langer op psychologische hulp

Voor allen die uitkijken naar een menswaardig huis en voor wie geen huizen beschikbaar of te duur zijn.

De wachtlijst voor een sociale woning in Vlaanderen telt een recordaantal van bijna 200.000 gezinnen.

Wachttijden variëren sterk, maar lopen in stedelijke gebieden vaak op tot 5 à 10 jaar.

Uit psalm 88/deel 7

Kan mededogen de steen wegrollen
en doordingen tot in het graf?

Bestaat er trouw die het bederf achterhaalt en te niet doet?

Is de duisternis van de dood transparant voor het eeuwige licht?

Is het land van onomkeerbaar vergeten
open voor erbarmen en genadige aanwezigheid?

Lied: Hoever te gaan: strofe 8

12. Delen van het brood ingeleid door een fragment uit de eerste brief van Johannes 4, 7-12.20.

Uit dit fragment blijkt overduidelijk dat op zijn minst de onderlinge solidariteit van de mensen de voorwaarde bij uitstek is om over de liefde tot of de solidariteit met déze God te kunnen spreken.

*Geliefden, laten wij solidair zijn met elkaar,
omdat de solidariteit uit God is,
en ieder die solidair is, is uit God geboren en kent God.*

*Wie niet solidair is, heeft God niet leren kennen,-
omdat Góð solidariteit is.*

*Hierin is de solidariteit van God onder ons verschenen,
dat God zijn Zoon, de eniggeborene,
tot de wereld heeft gezonden opdat wij door hem zullen leven.*

Hierin bestaat de solidariteit:

*niet dat wij met God solidair zijn geworden, maar dat hij met óns solidair is geworden
en zijn Zoon gezonden heeft als ontmaskerend zoenoffer voor onze dwalingen.*

*Geliefden, als God zo solidair is geworden met ons
moeten ook wij solidair zijn met elkander.*

*Niemand heeft ooit God aanschouwd: maar als wij solidair zijn met elkaar
blijft God in ons en is zijn solidariteit bij ons volmaakt geworden.*

*Als iemand zegt 'ik heb God lief' en zijn broeder-of-zuster haat,
is hij een leugenaar;*

*want wie niet solidair is met zijn broeder-of-zuster die hij van zien kent,
kan onmogelijk solidair zijn met God die hij nooit gezien heeft.*

13. Onze Vader verborgen (Liedboek p 15)

14. Een woord van hoop vooruitlopend op Pasen. Het slot van de brief van Jeremia aan de ballingen:

*Maar dit zegt DE ENE, "Ik zal er zijn" als DE BEWOGEN NABIJE:
als voor Babel zeventig jaren vervuld zijn, zal ik omzien naar u -
dan zal Ik mijn woord van bevrijding aan u vervullen,
en u terugleiden naar uw plaats.*

*Want Ikzelf, Ik ken de gedachten die Ik over u denk:
gedachten van vrede zijn het, en niet meer van kwaad,
om u te geven toekomst en hoop.*

Gij zult tot Mij roepen en gij zult tot Mij bidden. Ik zal u horen.

Gij zult Mij zoeken en gij zult vinden.

Als gij Mij zoekt met al uw harten zal Ik Mij laten vinden door u.

Woord van DE ENE – DE BEWOGEN NABIJE

15. Lied: Ga dan op weg (Liedboek p. 100)

We verlaten in stilte de kapel en kijken ernaar uit om morgen om 18.30 uur samen Pasen te vieren.

